

fantàstiques que siguin, sense estudiar i investigar el conjunt complex de les seves interaccions i impactes. Per això és pel que lluitem: per més ciència i per un paradigma científic més ampli i més complet. Els transgènics, de la forma com són col·locats avui dia en el mercat, són producte d'un model científic en crisi, creador de conseqüències ambientals funestes per a la Humanitat, servil als amos del poder econòmic i incapaç de donar respostes noves als nous problemes que ha creat. La possibilitat científica de reprogramar la vida, trencant, inclusivament, la barrera de l'encreuament sexual entre les espècies, exigeix per si mateixa, la superació del model de ciència en què avui està circumscribita.

Però em cal assenyalar que un nombre cada cop major de científics es manifesten contraris a qualsevol forma de transferència genètica entre éssers vius d'espècies diferents i que la transgènia en si és un error. Defensen que hem de rescatar i investigar altres aspectes de biotecnologia, altres formes de saber científic, que reconguin i captin l'enorme complexitat i la diversitat de situacions locals que emboliquen les diverses formes d'interacció vital que cap ciència de laboratori arriba a aconseguir.

En la qüestió dels transgènics falta ciència i hi ha poca investigació. La ironia és que els que volen més ciència són acusats d'obscurantistes. I es presenta com a model d'avanç científic l'empresa propietària de la patent de soja transgènica, que es nega a presentar investigacions elementals a mitjà termini i en sòl brasiler, sobre impactes ambientals i de seguretat alimentària d'una planta engendrada en un laboratori amb parts de material genètic d'un virus, de dues agrobactèries i de la petúnia, condicionada per resistir les altes dosis d'un verí, comercialitzat per la mateixa empresa.

L'hora de les ciències

Arriba l'hora de la ciències -aquesta paraula no té el dret de ser utilitzada en singular- amb abordatge transdisciplinari, holístic, ampli, integral, que s'inclinin i investiguin el conjunt de les qüestions involucrades en el tema.

I si volem realment modernitat, tornem al segle XVIII i incorporem els valors de la democràcia en l'assimilació social dels resultats de la ciència. O tindrem tecnologies totalitàries, imposades en contra de la voluntat del conjunt dels ciutadans i sense plena consciència del conjunt de les seves implicacions.

La humanitat no ha conegut fins avui cap totalitarisme benèfic, per més màscara de modernisme amb què pugui presentar-se.

UN MÓN SENSE TORTURA ÉS POSSIBLE

És possible arribar a eradicar, un dia, l'assot de la tortura? És molt difícil, excepte si s'aconsegueix que la població es conscienciï massivament en contra de la tortura. I per què és tan difícil? Doncs perquè totes les persones portem dins el germen de la tortura, i totes podem, algun dia, en determinades circumstàncies, arribar a ser torturadores. Per exemple,

- soldats francesos en els anys 50, arribats a la guerra d'Algèria, cometien actes que mai no haurien cregut ser capaços de realitzar;
- el mateix, però en el règim de Pinochet a Xile, on pares de família, correctes amb la seva esposa i fills, van arribar a ser torturadors en el seu treball;
- per quina estranya raó, un membre de la Resistència francesa que va viure de prop els assassinats de ciutadans perpetrats per soldats alemanys el 1944, pot, el 1955, a Algèria, ordenar ell mateix l'assassinat de ciutadans àrabs?

És possible un món sense tortura? Clar que és possible! Però la primera cosa que és necessari és canviar el xip de la població. Els governs dominen els mitjans de comunicació, difonen la idea que la tortura és dolenta però que no ho és tant quan s'aplica als "enemics". No fer excepcions als Drets Humans és el primer objectiu de l'ACAT i de les ONG que lluiten per l'abolició de la tortura.

El dia que els governants sàpiguen dialogar amb els grups de l'oposició, i les consultes i el diàleg popular primin sobre les imposicions, no necessitaran la tortura com a mitjà de govern per reduir els seus opositors o per arrancar-los confessions.

El dia que els ciutadans i ciutadanes siguem capaços de reaccionar contra la tortura d'una manera massiva i escoltem més les persones detingudes que denuncien tortura (els governants sempre neguen que passi dins les seves forces de seguretat), s'haurà iniciat l'eradicació de la tortura.

La tortura, com la guerra, són potser les xacres més perverses a eradicar.

Emili Chalaux, President d'ACAT-Catalunya/Espanya
ACAT, Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura, és una associació ecumènica. L'ACAT-Catalunya/Espanya és membre de la Federació Internacional de l'ACAT, i té estatut consultiu davant l'ONU, el Consell d'Europa i la Comissió Africana de Drets dels Homes i els Pobles.

Dels 195 països del món, 86 apliquen la pena de mort i a 150 es tortura, en 80 d'ells de manera sistemàtica.